

OBSAH

Hlava	<i>Knihy první</i>	Strana
I. Velikost Boží	-----	10
II. Bůh jest v člověku a člověk v Bohu	-----	11
III. Bůh jest ve všem	-----	12
IV. Nekonečné dokonalosti Boží	-----	13
V. Prosba o lásku Boží a odpuštění vin	-----	14
VI. Vylíčení dětství a dík za prozřetelnost Boží	-----	16
VII. I dětství tone ve hříších	-----	20
VIII. Jak se naučil mluvit	-----	22
IX. Nechuť k učení a záliba ve hře	-----	24
X. Zhoubný vliv radovánek a divadelních her	-----	26
XI. V nemoci prosí o křest	-----	27
XII. Jak se mu stalo prospěšným i učení z přinucení	-----	29
XIII. Ve kterých naukách měl největší zálibu	-----	30
XIV. Odpor proti jazyku řeckému	-----	33
XV. Modlitba	-----	34
XVI. Odsuzuje vyučovací metodu	-----	35
XVII. Jak způsob vyučování sváděl k ješitnosti	-----	38
XVIII. Lidská zaslepenost, zachovávajíc pravidla vyučování, přestupuje příkázání Boží	-----	39
XIX. Více se bál mluvnické chyby než hříchů	-----	41
XX. Dík za dobrodiní přijatá v dětském věku	-----	43

Knihy druhé

I. Vzpomínka na hříchy jinošského věku	45
II. Šestnáctý rok svého věku prožil ve smilné náruživosti	46
III. Nedostatky vychování Augustinova	48
IV. Krádež	53
V. Nikdo nehřeší bez příčiny	54
VI. Zdánlivé dobro vede ke hříchu; pravé jest v Bohu	56

VII. Projev diků	59
VIII. V krádeži miloval účast druhů	60
IX. Špatná společnost	61
X. Klid v Bohu	62

Knihba třetí

I. Vliv lásky	63
II. Vliv divadla	64
III. Zpustlost mladíků kartaginských	67
IV. Ciceronův Hortensius roznítil v něm lásku k filosofii	69
V. Znechutilo se mu Písmo svaté pro prostý sloh	71
VI. Upadl do léčky Manichejských	72
VII. Nerozumnost učení manichejského	76
VIII. Co Bůh nařizuje, jest počestno	79
IX. Bůh soudí jinak než lidé	82
X. Podivné názory Manichejských	84
XI. Matčiny modlitby a slzy	85
XII. Odpověď biskupova na prosby sv. Moniky	87

Knihba čtvrtá

I. Sveden bludem sám svádí jiné	89
II. Vyučuje řečnictví a žije v nedovoleném poměru; odmítá hadače	90
III. Moudrý lékař odvrací ho od astrologie	92
IV. Žal nad smrtí přítelovou	95
V. Proč pláč jest úlevou nešťastným	98
VI. Vyznává nezřízenost svého bolu	99
VII. Z velikého zármutku opouští Tagaste	100
VIII. Čas hojí bolest	102
IX. Pravé přátelství má svůj základ v Bohu	103
X. Duše nemůže spočinouti ve tvorech	104
XI. Veškeré stvoření jest pomíjející	105
XII. Kdy jest láska dobrou	107
XIII. Původ lásky	109
XIV. Věnuje své spisy „O Krásném a Vhodném“ řečníku Hieriovi	110

XV. Uchvácen smyslností nedovedl se po- vznést k duchovnímu - - - - -	113
XVI. Porozuměl Aristotelovým kategoriím a knihám o svobodném umění - - - - -	116

Knihá pátá

I. Povzbuzuje mysl ke chvále Boží - - - -	120
II. Bezbožný marně prchá před Bohem - -	121
III. Příchod Faustův; zaslepenost filosofů - -	122
IV. Jediné poznání Boha blaží člověka - - -	126
V. Nevědomost a nevěrohodnost Manesa -	127
VI. Výmluvný, ale neučený Faustus - - - -	129
VII. Zklamán odvrací se od sekty manichej- ské - - - - -	131
VIII. Jde do Říma proti vůli své matky - - -	134
IX. Připisuje své uzdravení modlitbám matči- ným - - - - -	137
X. Bludy Augustinovy před přijetím evan- gelia - - - - -	140
XI. Nedostatečné odpovědi Manichejských na námitky z Písma - - - - -	144
XII. Věrolomnost žáků v Římě - - - - -	145
XIII. Příchod Augustinův do Milána a otcov- ské přijetí sv. Ambrože - - - - -	146
XIV. Poučen kázáním sv. Ambrože počíná chá- pati svůj blud - - - - -	148

Knihá šestá

I. Svatá Monika v Miláně - - - - -	151
II. Ambrož zakazuje hostiny pohřební; po- slušnost Moniky - - - - -	153
III. Zaměstnání sv. Ambrože - - - - -	155
IV. Z kázání Ambrožových chápe katolickou pravdu - - - - -	157
V. O vážnosti a významu Písma svatého -	160
VI. Ubohost ctižádosti - - - - -	162
VII. Odvrací Alipia od her v cirku - - - -	165
VIII. Alipiův opětný pád - - - - -	168

IX. Alipius obviněn z krádeže - - - - -	170
X. Bezúhonnost Alipiova; příchod Nebri- diův - - - - -	172
XI. Veliký zmatek v Augustinově srdci - - -	175
XII. Různý názor Alipiův a Augustinův o man- želství a celibátu - - - - -	178
XIII. Marná snaha matčina o manželství Au- gustinovo - - - - -	180
XIV. Rozhodl se vésti společný život s přáteli	181
XV. Místo propuštěné souložnice bere si jinou	183
XVI. Má strach před smrtí a posledním sou- dem - - - - -	184

Knihá sedmá

I. Představuje si Boha jako tělesnou bytost	186
II. Nebridiovy námitky proti Manichejským	189
III. Hledá příčinu hříchu - - - - -	190
IV. Bůh jest neporušitelný - - - - -	192
V. Hledá opětně příčinu zla - - - - -	194
VI. Zamítl hádání hvězdoporců - - - - -	196
VII. Snaží se usilovně vypátrati příčinu zla	201
VIII. Boží milosrdenství mu spěje ku pomoci	203
IX. Nalézá jen temný obraz Kristův v kni- hách Platoniků - - - - -	204
X. Počiná poněkud chápati božské věci - -	207
XI. Jak existují stvořené bytosti - - - - -	209
XII. Vše, cožkoliv jest, jest dobré - - - - -	210
XIII. Veškeré stvoření hlásá slávu Boží - - -	211
XIV. Konečně mu zasvitlo pravé poznání Boha	212
XV. Vše má podíl na pravdě a dobrotě Boží -	213
XVI. Co jest hřích - - - - -	214
XVII. Jak dospěl k poznání Boha - - - - -	215
XVIII. Kristus jest cesta k spasení - - - - -	217
XIX. Považoval Krista za velmi moudrého člo- věka - - - - -	218
XX. Četba knih Platonikův učinila jej učeněj- ším, ale také pyšnějším - - - - -	220
XXI. Nalézá v Písmě svatém cestu spásy - - -	221

Kníha osmá

I. Augustinova návštěva u Simpliciana - -	225
II. Zpráva o obrácení Viktorinově - - - -	228
III. Proč působí radost obrácení hříšníků - -	232
IV. Proč obrácení proslavených lidí působí větší radost - - - - -	234
V. Co ho zdržovalo od obrácení - - - -	236
VI. Zpráva o životě sv. Antonína opata - -	239
VII. Vypravování Pontitianovo uvádí Augu- stina v nesmírný neklid - - - - -	244
VIII. Vnitřní boj - - - - -	247
IX. Proč duše sama sebe neposlouchá - - -	249
X. Dvě vůle a jen jedna duše - - - - -	250
XI. Před rozhodným bojem - - - - -	254
XII. Tajemný hlas - - - - -	257

Kníha devátá

I. Dík - - - - -	261
II. Rozhodl se opustiti školu - - - - -	262
III. Smrt Verekunda a Nebridia - - - - -	265
IV. Četba žalmů - - - - -	268
V. Oznamuje své rozhodnutí - - - - -	274
VI. Křest - - - - -	275
VII. Nalezení těl sv. Gervasia a Protasia - -	277
VIII. Smrt svatě Moniky - - - - -	279
IX. Chvalořeč o svatě Monice - - - - -	282
X. Rozmluva s matkou o nebi - - - - -	286
XI. Poslední slova a smrt svatě Moniky - -	289
XII. Augustinův bol - - - - -	292
XIII. Modlí se za matku - - - - -	296

Kníha desátá

I. V Bohu jest naše jediná naděje a radost	300
II. Vyznání srdce - - - - -	301
III. Proč vyznává účinky milosti - - - - -	302
IV. Veliký užitek tohoto vyznání - - - - -	304

V. Člověk sám sebe dobře nezná	306
VI. Ví zcela určitě, že miluje Boha	307
VII. Boha nepoznáváme smysly	310
VIII. Síla paměti	311
IX. Paměť s ohledem na vědy	315
X. Vědy nevníkají smysly do paměti	316
XI. Co znamená „učiti se“?	318
XII. Paměť s ohledem na čísla a prostor	319
XIII. Paměť s ohledem na duševní činnost	320
XIV. Paměť s ohledem na hnutí mysli	321
XV. Paměť s ohledem na nepřítomné	323
XVI. Paměť s ohledem na věci zapomenuté	324
XVII. Bůh převyšuje sílu paměti	327
XVIII. Paměť jest nutna i k nalezení ztracených věcí	328
XIX. Co znamená „vzpomínati si“	329
XX. Hledající Boha, hledáme věčnou blaženost	331
XXI. Jak idea blaženosti tkví v paměti	333
XXII. Bůh jest radostí srdce lidského	335
XXIII. Věčná blaženost jest radost z Boha, věčné Pravdy	336
XXIV. Bůh jest v paměti	338
XXV. Ve které části paměti nalézáme Boha	339
XXVI. Bůh jest pravda, jež odpovídá všem, kteří se ho táží	340
XXVII. Co mu překáželo najíti Boha	341
XXVIII. Ubohost tohoto života	341
XXIX. V Bohu jest jistá naděje	342
XXX. Pokušení tělesné žádostivosti	343
XXXI. Pokušení hrdla	345
XXXII. Pokušení doléhající na čich	350
XXXIII. Pokušení doléhající na sluch	351
XXXIV. Pokušení očí	353
XXXV. O zvědavosti	356
XXXVI. O pýše života	360
XXXVII. Jak působí na něho lidská chvála	362
XXXVIII. O ješitnosti	366
XXXIX. O samolásce	367
XL. Opakuje, jak našel Boha v sobě a ostatních věcech	367
XLI. Trojí žádostivost	369

XLII. Ďábel jest klamný prostředník - - - - -	370
XLIII. Jediným prostředníkem jest Ježíš Kristus	371

Kniba jedenáctá

I. Vyznání vlastní ubohosti rozmnožuje lásku - - - - -	374
II. Prosba o porozumění Písmu svatému - - - - -	375
III. Vyzývání Pravdy, aby mluvila skrze Mojžíše - - - - -	378
IV. Stvoření hlásá Stvořitele - - - - -	379
V. Svět byl stvořen z ničeho - - - - -	380
VI. Bůh stvořil vše věčným Slovem - - - - -	382
VII. Slovo jest Syn Boží souvěčný s Otcem - - - - -	383
VIII. Věčné Slovo jest naším jediným Pánem	384
IX. Jak Slovo Boží mluví k srdci - - - - -	385
X. Vůle Boží nemá začátku - - - - -	386
XI. Čas není měřítkem věčnosti - - - - -	387
XII. Co dělal Bůh před stvořením světa - - - - -	388
XIII. Před stvořením nebylo času - - - - -	389
XIV. Co jest čas - - - - -	391
XV. Co jest měřítkem času - - - - -	392
XVI. Jak se měří čas - - - - -	395
XVII. Kde jest minulý a budoucí čas - - - - -	396
XVIII. Jak minulý a budoucí čas jest přítomný	396
XIX. Jak lze poznati budoucnost - - - - -	399
XX. Jak nazvati různost času - - - - -	399
XXI. Jak možno měřiti čas - - - - -	400
XXII. Prosí Boha o rozluštění této záhady - - - - -	401
XXIII. Podstata času - - - - -	403
XXIV. Čas jest měřítkem pohybu - - - - -	405
XXV. Prosba o světlo s hůry - - - - -	406
XXVI. Čas není měřítkem času - - - - -	407
XXVII. Jak měříme čas - - - - -	409
XXVIII. Čas měříme duchem - - - - -	412
XXIX. Spojení s Bohem - - - - -	414
XXX. Před stvořením nebyl čas - - - - -	415
XXXI. Bůh poznává jinak než člověk - - - - -	416

Knihá dvanáctá

I. Jak obtížno jest hledati pravdu	418
II. O dvojm nebí a dvojí zemi	419
III. Co jest tma nadhlubinou	419
IV. Pralátka	420
V. Podstata prahmoty	421
VI. Jak možno si představití prahmotu	421
VII. Nebe vyniká nad zemi	423
VIII. Prahmota povstala z ničeho	424
IX. Co jest nebe nebes	426
X. Věří Písmu	427
XI. Čemu se naučil od Boha	427
XII. Dva druhy tvorů	430
XIII. Duchové bytosti	431
XIV. Hloubka Písma svatého	432
XV. Rozdíl mezi Stvořitelem a stvořením	433
XVI. Potírá odpůrce pravdy	438
XVII. Různý význam slov „nebe i země“	439
XVIII. Písmo připouští více smyslů	441
XIX. Zřejmá a jasná pravda	443
XX. Různý výklad slov: Na počátku stvořil . .	444
XXI. Různý výklad slov: Země byla neviditelná a beztvárná	445
XXII. Bůh stvořil více věcí, o nichž Genese mlčí	446
XXIII. Různá mínění ve výkladu Písma	449
XXIV. Písmo jest pravdivé, i když obtížné	450
XXV. Obtížný výklad Genese	451
XXVI. Jest možno vykládati tatáž slova různým způsobem	454
XXVII. Nejlépe jest čerpati ze zdroje	455
XXVIII. Různé názory učenců na Písmo	457
XXIX. Jak může něco býti dříve	459
XXX. Výklad Písma musí se díti s láskou	462
XXXI. Přijímejme pravdu, ať jí hlásá kdokoliv	463
XXXII. Zjevená pravda	464

Kniha třináctá

I. Vžívá Boha nesmírné dobroty - - - - -	466
II. Dobrota Boží jest původkyní tvorstva - - -	467
III. Vše má svůj původ v milosti Boží - - -	469
IV. Nezávislost Boha na tvorech - - - - -	470
V. Nejsvětější Trojice - - - - -	471
VI. Proč se Duch Boží vznášel nad vodami -	472
VII. Působení Ducha svatého - - - - -	473
VIII. Spojení s Bohem tvoří jedinou blaženost rozumných bytostí - - - - -	474
IX. Proč se Duch Boží sám vznášel nad vo- dami - - - - -	475
X. Vše jest darem Božím - - - - -	477
XI. Obraz Trojice ve člověku - - - - -	478
XII. Účinnost křestní vody jest od Ducha sva- tého - - - - -	479
XIII. Odpuštění hříchů jest od Ducha svatého	480
XIV. Víra s nadějí nám dodává síly - - - -	482
XV. Co rozumí oblohou a hořeními vodami	483
XVI. Bůh jest nezměnitelný - - - - -	486
XVII. Co jest pevnina, co moře - - - - -	487
XVIII. Spravedliví jsou přirovnáni ke hvězdám	488
XIX. Cesta dokonalosti - - - - -	491
XX. Výklad slov: „Vyvodte vody živá zvířata, která se pohybují; létavci pak nad zemí pod nebeskou oblohou lítejtež“ - - - -	493
XXI. Výklad slov: „Vydejž země živočišstvo“	495
XXII. Znovuzrození ducha - - - - -	499
XXIII. O čem může souditi duchovní člověk - -	500
XXIV. Proč Bůh požehnal lidem, ptákům a ry- bám - - - - -	503
XXV. Plody země označují skutky milosrden- ství - - - - -	507
XXVI. Radost a užitek ze skutků milosrdenství	508
XXVII. Co značí ryby a mořské obludy - - - -	511
XXVIII. Proč přidáno, že vše, co Bůh stvořil, bylo velmi dobré - - - - -	512
XXIX. Díla Boží jsou ustavičně dobrá - - - -	513
XXX. Sny Manichejských - - - - -	514
XXXI. Co se líbí Bohu, líbí se i zbožným - - -	515

XXXII. Přehled činnosti Boží - - - - -	516
XXXIII. Veškerý tvor ať chválí Boha - - - - -	518
XXXIV. Mystický výklad celého stvoření - - - - -	519
XXXV. Prosba o pokoj - - - - -	521
XXXVI. Proč nemá sedmý den večera - - - - -	521
XXXVII. Jak Bůh odpočívá v nás - - - - -	521
XXXVIII. Jinak vidí stvoření Bůh, jinak člověk - -	522